

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های مهارت های فنون تدریس در فرایند یاددهی-یادگیری

محل انتشار:

نشریه آفاق علوم انسانی, دوره 8, شماره 87 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شهربانو مرزبان – کارشناسی ارشد علوم تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری - مدیریت دبیرستان فجر نور شهرستان قائمشهر

سیده زهرا موسوی افرایی – لیسانس رشته الهیات ومعارف اسلامی دانشگاه اصفهان –معاون اَموزشی دبیرستان فجر نور شهرستان قائمشهر

خلاصه مقاله:

علمای تعلیم و تربیت پس از سالها تحقیق و تجربه به این نتیجه رسیده اند که موثر ترین روش آموزش ، فعال کردن خود دانش آموز است که از طریق روش علمی بهتر میسر می گردد . یعنی دانش آموز به کمک تفکر و قوای ذهنی خود که در فطرت هر انسانی نهفته است مانند کنجکاوی ، حدس ، مقایسه ، نتیجه گیری ، تصور ، تخیل و... می تواند مشکلی را شناسایی و برای آن راه حل را به مرحله اجرا بگذارد و به نتیجه برسد . با نگاهی به تاریخ تعلیم و تربیت جهان می بینیم در زمانی که آموزش و پرورش ، هنوز شکل رسمی نیافته ، انسانها فنون دانش و مهارت های لازم را به طور تجربی می آموختند و شخصی به اسم معلم و دیگری به اسم دانش آموز و مکانی به عنوان مدرسه یا کلاس درس وجود نداشت روش تدریس فعال به روشی اطلاق می شود که در آن دانش آموزان در جریان آموزش نقش فعالی به عهده دارند و معلم نقش راهنما و هدایت کننده را ایفا می کند . تعامل دو طرفه بین دانش اموزان و معلم وجود دارد.

كلمات كليدى:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2063374

